

Zilele trecute ma uitam la un film cenzurat total in SUA – un film independent din 1981, [Harry's War](#)

De peste 20 de ani acesta nu mai este difuzat pe nicio retea de televiziune si nici in cinematografe. Motivul: teama de IRS, filmul fiind o pledoarie dura impotriva abuzurilor statului american, implicit a IRS, “bratul si inima” sistemului, dupa cum se prezinta in pelicula un inspector fiscal. Tema filmului fiind confiscarea averii unui contribuabil, m-a dus cu gandul la propunerea presedintelui Basescu de eliminare a prezumarii caracterului licit al dobandirii averii din Constitutie si la entuziasmul cu care majoritatea intelectualilor auto-declarati de dreapta din jurul sau imbratiseaza aceasta idee. Ce-i mana pe acestia in lupta? Cum cred ei ca pot impaca principiile “de dreapta” cu prezumarea de facto a caracterului ilicit al dobandirii averii?

{comments on}

Harry's War este un film al caror replici si tema ar fi demne de o soarta mai buna. Probabil ca bugetul redus cu care a fost realizat si-a pus amprenta pe calitatea filmului. Cu toate acestea este un film ce trebuie neaparat vazut. O batranica simpatica si adepta teoriei conspirationiste (cetatenii americani sunt cobaii permanenti ai experimentelor guvernantilor) este hartuita de IRS, iar averea sa confiscata pe motiv ca actele sale caritabile (in principal mese zilnice oferite saracilor) nu sunt recunoscute ca deductibile. Motivul, date fiind teoriile sale conspirationiste, batranica nu se poate califica la capitolul ONG-uri, ea in realitate conducand, potrivit IRS, o organizatie politica. Toate facturile prezentate in fata tribunalului, in care sunt prezentate veniturile si cheltuielile sale nu o ajuta cu nimic, judecatorul ordonand, la cerea IRS, confiscarea averii acesteia.

In ultimul secol, raportul de putere dintre contribuabili si autoritatile statului, in special cele de control, s-a deteriorat vizibil in toate statele. Proprietatea privata a devenit mai mult un moft, un privilegiu care poate fi acordat sau nu de catre stat. Prevederile constitutionale privind protejarea proprietatii private de catre stat sunt mai mult “o perdea de fum”. In realitate, [proprietatea privata este doar “tolerata” in Romania](#)

.

Acesta este contextul in care se inscrie si noua propunere de modificare a Constitutiei. Ea este profund “corupta”, plecand inca de la forma. Intelectuali auto-declarati de dreapta ai presedintelui, conservatori, libertarieni sau liberali clasici, ar trebui sa stie ca traditia occidentala este una in care “Constitutia este si ar trebui sa fie in principal un document negativ”. In cuvintele lui Richard Weaver (Conservatism and Libertarianism: the Common Ground, cuprins in volumul [In Defense of Tradition](#)), “A constitution is more to be revered for what it prohibits than for what it authorizes. A constitution is a series of “thou shall nots” to the government, specifying the ways in which the liberties of individuals and of groups are not to be invaded. A constitution is a protection against that kind of arbitrary interference to which government left to himself is prone.”

Eliminarea prezumarii caracterului licit al averii rastoarna ordinea naturala a lucrurilor. Sarcina furnizarii probelor nu mai pica pe umerii acuzatorului, intamplator statul, ci pe cea a acuzatului, tot intamplator proprietarul privat. Lasand la o parte diferenta dintre bunurile mobile si cele imobile si simplificand la maxim lucrurile se poate considera ca exista in principal trei forme de transfer al bunurilor: homesteading, transfer voluntar si transfer coercitiv. Noua prevedere constitutionala le va afecta pe primele doua, nu si pe ultima. Daca caracterul licit al dobandirii averii nu se prezuma, orice forma de homesteading este din start ilicita, contribuabilul neavand documentele necesare demonstrarii caracterului dobandirii licite a proprietatii. De unde sa le ia: de la natura? De la Dumnezeu? In ceea ce priveste transferul voluntar, el va fi permanent supus riscului confiscarii. Orice transfer voluntar de bunuri catre sau dinspre o persoana angajata, chiar si marginal, in activitati declarate prin legi si reglementari, drept ilicita de catre stat, chiar daca are sau nu legatura cu activitatea respectiva, poate fi anulat, iar bunurile confiscate. In ceea ce priveste transferul coercitiv al bunurilor, noua prevedere nu are nicio relevanta. In cazul unui transfer coercitiv intre doua persoane private (al furtului in traducere libera) legislatia nu avea nevoie de noua prevedere pentru a restaura ordinea fireasca a lucrurilor. In schimb, forma cea mai des intalnita de transfer coercitiv si cea mai daunatoare (cea intre o persoana privata si stat) va continua sa fie legala. Taxele si expropriarile nu sunt afectate de articolul respectiv. In realitate, intr-un singur caz, renuntarea la prezumarea caracterului licit al dobandirii averii ar avea sens, in cazul statului. Pentru ca acesta este singurul care isi obtine veniturile exclusiv prin transfer coercitiv.

Dar ce-i mana pe ei (pe presedinte si intelectualii sai) in lupta? In primul rand, mai multe

organizatii internationale (printre care si Comisia Europeana) si mai multi ambasadori ai statelor occidentale, reprezentanti ai [Leviathanului colectivizat liberal modern](#) . Acestea sunt “preocupate” de “marea coruptie” si de “crima organizata”. Si una si alta isi au originea tocmai in reglementarile aberante ale respectivelor state. “Crima organizata” este creatia trecerii in ilegalitate a unor activitati economice (e adevarat, unele cu caracter moral cel putin dubios). Traficul de droguri, de tigari, de alcool, cel cu combustibili, si chiar si traficul de fiinte umane, daca ar fi dereglementate (in unele cazuri legalizate) ar fi activitati economice ca oricare alta. De altfel, in mare parte, transferurile facute pe aceste piete scoase in afara legii de guverne sunt unele voluntare. In cazul traficului de persoane, nu traficul cu copii sau de femei preocupa guvernele occidentale, ci “traficul” de forta de munca. In ultimul timp, toate guvernele (vezi scandalul Loteriei vizelor in SUA, refuzul primirii Romaniei si Bulgariei in spatiul Schengen sau amanarea de catre Canada a rezolvarii dosarelor de imigratie, plus numeroase acte normative de amanarea a liberalizarii circulatiei fortei de munca in UE) refuza intrarea pe piata fortei munca a imigrantilor, pentru protejarea locurilor de munca pentru forta de munca autohtona si in speranta unei imagini macroeconomice (in special a ratei somajului) mai prietenoasa electoral.

In ceea ce-i priveste pe jurnalisti si intelectuali, propunerea ii fascineaza ca metoda de lupta impotriva “coruptiei”. Aceasta este vazuta ca o boala a societatii romanesti, pusa in special pe seama “caracterului” romanului. Cauzele ei nu-i intereseaza cat de putin. In iacobinismul lor, acestia considera ca unui corupt sau “unui traficant de droguri” (exemplul folosit de unul dintre intelectuali, Cristian Ghinea), i-ar trebui nu numai luata libertatea, ci confiscata intreaga avere, indiferent daca procurorii au demonstrat ca ea a fost obtinuta din activitatea ilegala desfasurata sau nu. Daca “infractorul” nu demonstreaza dobandirea legala a averii, si chiar daca demonstreaza, nu prezinta documente privind mijloacele legale prin care a fost dobandita (fluturas de salariu probabil), cred acestia, intreaga avere ar trebui confiscata, si eliminarea prezumarii caracterului licit al dobandirii averii permite acest lucru. Numai ca nu doar “infractorii” nu sunt protejati de acest articol. Sa luam exemplul populatiei de la sate: si acolo majoritatea populatiei (40% din populatia Romaniei locuieste inca in spatiul rural), cu exceptia pensionarilor, nu are nicio sursa de venit care sa poata fi recunoscuta de institutiile statului, nici macar banii capsunarilor trimisi in tara. Iar pensiile de agricultori sunt extrem de mici. Toata proprietatea unui taran are la baza munca sa si barterul. Oricand un inspector fiscal poate veni si intreba un taran de unde a avut bani sa isi cumpere materialele de constructii necesare ridicarii casei din moment ce nu s-a inregistrat ca producator agricol si PFA? In prezent Codul Fiscal permite Fiscului doar impozitarea veniturilor estimate a fi obtinute drept foloase in bunuri. Noua prevedere deschide calea direct a confiscarii proprietatii.

Insa cea mai inspaimantatoare presupozitie a adeptilor prezumarii caracterului ilicit al averii este aceea ca “infractorii” nu au drepturi ca si ceilalti cetateni. Daca a comis-o, sa plateasca cu puscaria si cu toata averea! Sau, cum spune unul dintre [acestia](#) “Avand in vedere ca traficantul n-a lucrat o zi, n-a platit impozite cu anii, putem prezuma in mod rezonabil ca si cele trei vile si sapte masini de lux le-a obtinut tot din infractiuni, asa ca imi propun sa le confisc. Nu-i destul sa le impozitez.” Precum se vede, principala preocupare a autorului este nu identificarea cauzei

pentru care un individ devine traficant, ci încălcarea datoriei de a plăti impozite cu anii. Drept urmare, nu mai e nevoie ca procurorii să demonstreze că averea a fost dobândită ilicit, ea poate fi confiscată a priori. Aceasta arată concepția despre drepturi și despre proprietate a acestor "intelectuali de dreapta": acestea sunt niste privilegii acordate cetățenilor de către stat, care le poate anula când are chef. Numai că "drepturile ființei umane nu sunt cadouri oferite de vreun Leviathan, ele sunt inerente naturii umane. Așa cum datoria nu este un tribut datorat unui Leviathan: ea este un imperativ moral fundamentat pe o valoare obiectivă" (Frank Meyer - [In Defense of Freedom](#)). Mai mult,

"rights are moral claims which each individual person has upon other persons and upon all association of other persons, including in particular the state: and they remain valid whether he is a good man or a evil man, whether he performs his duties or fail to perform them. (...) No man, no group of men, no state, can give as an excuse for depriving an individual person of his inherent rights that he has failed to perform a duty. (...) Losing their moral autonomy, rights become privileges dispensed to the individual by society or the state, and duties become obediences extorted by power as a payment for privileges".

De altfel, printr-un act ratat, [unul dintre adeptii propunerii](#), a devoalat originile ideologice ale propriei poziții. Criticând judecătorii mai tineri care s-au opus modificării acestui articol din constituție, el susține că "mulți dintre noi nu l-au urât pe Ceaușescu, ci doar l-au invidiat. Cum a dispărut, s-au rețezit să îi copieze comportamentul." Asta este cea mai logică explicație a apărării de către auto-proclamații intelectuali de dreapta a traducerii constituționale a articolului 2 al legii 18/1968: "Valoare bunurilor a cărei proveniență nu se justifică este supusă unui impozit de 80%. Prin justificarea provenienței bunurilor se înțelege obligația persoanei de a dovedi caracterul licit al mijloacelor folosite pentru dobândirea sau sporirea bunurilor".

Atât corupția, cât și traficul sau alte activități considerate "ilegale" au drept cauze etatismul accentuat din ultimul secol. Corupția pare a avea element esențial statul, în sectorul privat ea fiind mult mai puțin prezentă. Multe din activitățile pentru care intelectualii noștri ar vrea ca averile să fie confiscate sunt schimburi voluntare, interzise sau care fac obiectul unor procese de licențiere sau impozitare excesive, printr-o legislație caracteristică Leviathanului modern. Pentru a combate aceste fenomene, nu trebuie limitate drepturile tuturor cetățenilor. Nu transformi în sclavi ai statului modern toți cetățenii doar pentru a limita efectele implicite ale existenței unui stat obez. Reduceți dimensiunile statului și sutele de mii de pagini de reglementări și nu veți mai avea niciun nivel al corupției ridicat și nici rețele de crimă organizată. În rezumat, potrivit unui titlu al unui editorial al lui Gary S. Becker, ["If you want to cut corruption, cut government!"](#)